בית אהרן — ואתחנן

ואתחנן אל י"י בעת ההיא לאמר. איתא במדרש זה אחר מעשרה לשונות שנקראו תפלה כו' ע"ש:

ונוכל לומר על פי דאיתא בפרקי אבות בעשרה מאמרות נברא העולם והלא במאמר אחד יכול להבראות וכו'. כי באמת היה בריאת עולם על פי מאמר אחד בדבר י"י שמים נעשו וברוח פיו כו'. כי באמת כשהוריד הקב"ה קדושתו לארץ הוריד אותם על ידי הבל פיו ובהבל אחד נברא כל דבר רק מצד העולם הזה הוכרח הדבר להיות על ידי כלים כדי שיוכלו העולם לקבל קדושתו של הקב"ה. עד שנשלם לעשרה מאמרות. וכנגדם הם עשרה לשונות של תפלה כל דבר לפי בחינתו שצריך לאותו דבר. ולזה אמר משה רבינו ע"ה בלשון תחנה. וכפי דאיתא ברש"י ז"ל וחנותי את אשר אחון אף על פי שאינו כדאי. ובאמת זהו מדתו של הקב"ה. אבל על כל זה מי שאין לו שום זכות מכל צד קשה הדבר. ובאמת מתיירא אני לומר זאת. ?ל כל זה יכול להיות כך. כשתמה זכות אבות היינו כשנשלם זכות אבות ובא לשלימות הגמור ומתקשר עצמו למעלה מן המדות אשר בשם הוא רחמים גמורים ופשוטים ובשם היא הבחינה של וחנותי את אשר אחון אעפ"י שאינו כדאי רק בחינת חנינה לבד. לזאת אחר שהשיג משרע"ה כל הבחינות וכמ"ש ותחסרהו מעט וכו' אמר בל' ואתחנן שזה נקרא אחד מעשרה לשונות. וזה מקשר כל העשרה לשונות. ולזה אמר ד' אלקים וכפי דאיתא ברש"י רחום בדין שעשה וקישר שני הבחינות ונעשה רק רחמיסם פשוטים. ולזה אמר את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל. זהו כל השלשה בחינות. אברהם יצחק ויעקב. וקישר כל המדות למעלה עד שבא לבחינת וחנותי את אשר אחון ולזה אמר אעברה נא וארא את הארץ כו' ההר הטוב הזה והלבנון. מקום שאין בו שום גוון כלל:

שמע ישראל כו' איתא במדרש. זש"ה חלקי ד' אמרה נפשי כו' היינו הנפש אומרת הקב"ה הוא החלק שלי וכפי מה דכתיב כי חלק ד' עמו:

ויש בזה שני פירושים. ישראל הם חלקו של הקב"ה. וגם יכול להיות שהקב"ה הוא חלקם של ישראל. כידוע שנשמות ישראל הם חלק אלוק ממעל ולכן אמר דוד חלקי ד' אמרתי לשמור דבריך עפ"י שני הפי'. ונמצא שאני חלקו של הקב"ה והקב"ה הוא חלקי. וצריך להשוות שני החלקים. שלא יהיה שום פירוד ח"ו. וזהו ד' אחד היינו אחדותו של הקב"ה. ובאמת וכי איך שייך לומר ח"ו שב"ו יעשה אחדות להקב"ה. רק העיקר הוא לעשות אחדות לעצמו ולקשר הכל להקב"ה וממילא נתגלה אחדותו של הקב"ה. וזה אי אפשר כ"א ע"י מס"נ בכל דבר בכל נפש ונפש שלו. וכמ"ש בכל נפשך בכל נפש ונפש שלך כידוע שיש ה' בחינות נפש. וצריך למסור נפשו בכל עת להקב"ה ולקשר הכל לרצונו הפשוט הן בתורה ומצות והן בדבר הרשות שלא יעשה שום דבר ח"ו למלא תאוותו. ופשיטא שלא יעשה ח"ו דבר האסור השם ישמרנו. רק אפילו בדבר ההכרחי כגון אכילה ושתיה ושינה וכל דבר ההכרחי יראה לקשר הכל לרצונו הפשוט ולקבל מהם דבר שבקדושה

הנמצא בתוכו. ובאמת יש כמה בחי' מס"נ בעת ק"ש ונפ"א. וקודם השינה צריך למסור גופו ונפשו להקב"ה ולומר בידך אפקיד רוחי כו' וכשעוזר לו הקב"ה שמקשר כל דבר גשמי לרצונו הפשוט ונעשה אחדות בכל העולמות מתגלה עי"ז אחדותו של הקב"ה בזה העולם. ולזה מביא המדרש על הפסוק שמע ישראל שזהו אחדות הפשוט. מביא הפסוק חלקי ד' אמרה נפשי. היינו שנעשה יחוד גמור בכל הבחינות על כן אוחיל לו. והבן: